

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 april 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Sibiu — Rumänien) — Ioan Tatu mot Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Mediului

(Mål C-402/09) ⁽¹⁾

(Interna skatter och avgifter — Artikel 110 FEUF — Utsläppsskatt som tas ut när motorfordon registreras för första gången — Skatteneutralitet mellan begagnade motorfordon som importerats och liknande fordon som redan finns på den nationella marknaden)

(2011/C 160/05)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Sibiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ioan Tatu

Svarande: Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Mediului.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunalul Sibiu — Registrering av begagnade motorfordon som tidigare varit registrerade i andra medlemsstater — Nationella bestämmelser enligt vilka det för en första registrering av sådana fordon krävs betalning av en miljöskatt trots att begagnade fordon som redan finns på den nationella marknaden är undantagna från betalning av nämnda skatt vid omregistrering — Fråga om de nationella bestämmelserna är förenliga med artikel 90 EG — Hinder för den fria rörligheten av varor

Domslut

Artikel 110 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat inför en utsläppsskatt för motorfordon när de registreras för första gången i denna medlemsstat, om skatten är utformad på ett sådant sätt att den avskräcker personer från att i nämnda medlemsstat sätta begagnade fordon i trafik som köpts i andra medlemsstater, utan att skatten för den del avskräcker personer från att köpa begagnade fordon med samma ålder och i samma skick på den inhemska marknaden.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.01.2010.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 april 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Finland

(Mål C-405/09) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Unionens egna medel — Förfaranden för uppbörd av import- eller exporttull — Försening vid fastställandet av de egna medel som dessa tullar avser)

(2011/C 160/06)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros och M. Huttunen)

Svarande: Republiken Finland (ombud: A. Guimaraes-Purokoski och M. Pere)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (Ombud: B. Klein)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 2, 6 och 9–11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41) och i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, s. 1) och av artikel 220 i Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym, 16, s. 4) — Underlåtenhet att, vid uppbörd i efterhand, iakttä de frister som gäller för bokföring och fastställande av gemenskapens egna medel

Domslut

1. Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt artiklarna 2, 6 och 9–11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel i dess lydelse enligt rådets förordning (Euratom, EG) nr 1355/96 av den 8 juli 1996 och i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel samt enligt artikel 220 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen genom att tillämpa en administrativ praxis innebärande att unionens egna medel inte fastställs förrän en frist på 14 dagar har löpt ut under vilken en gäldenär kan inkomma med synpunkter och genom att, vid uppbörd i efterhand, inte iakttä gällande frister för bokföring av de egna medlen vilket får till följd att inbetalningen av dessa medel sker för sent.